

Након што се десио слом социјализма у источној Европи, између источноевропских држава, са једне стране, и и глобалних институција попут ММФ и СБ, као и институција ЕУ, успостављен је сложен однос међуутицаја који су дефинисали начин на који ће се источноевропске земље реформисати у процесу транзиције. Појам глобализације, баш у том моменту, постаје један од најчесталијих појмова. Упркос постајању плурализма социолошких становишта, анализа и ставова у вези процеса економске, политичке и културне глобализације, хиперглобалистички приступ је успостављен као доминантан.

Уместо да се постави критички према процесу глобализације, увиђајући њене и позитивне и негативне аспекте, политичке класе источноевропских земаља су дефинисале глобализацију као процес од којег ће домаћа становништва ових земаља имати искључиво користи, и то пре свега економске. Усвајање хиперглобалистичког приступа савременом друштву и променама у њему, у источноевропским земљама било је у функцији производње масовне подршке променама. Магнетизам економске глобализације нестао је 2008. године, не само у земљама источне Европе, него и у самим западноевропским земљама. Данас, западноевропске земље, суочене са сопственом економском кризом, више су заинтересоване за проналажење решења за излазак из кризе сопствених друштава него за наметање одређених теоријских концепата на глобалном нивоу.

Нестали магнетизам економске глобализације

Пише: Лорна Штрбац
недеља, 27 јул 2014 20:46

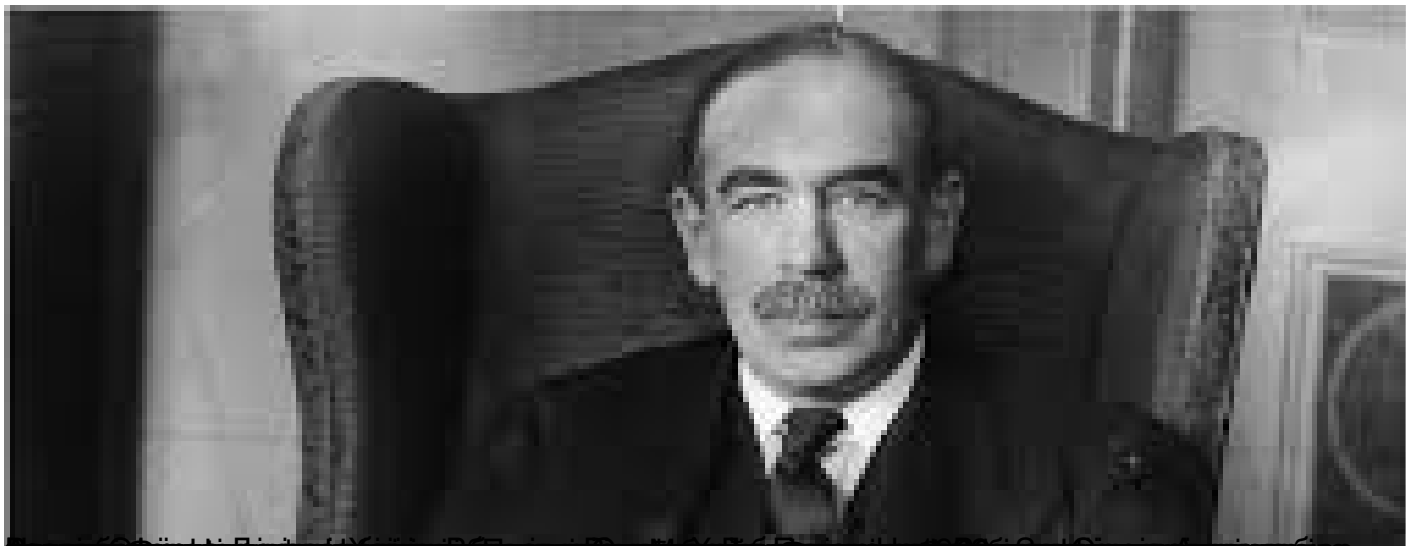

Нестали магнетизам економске глобализације

Пише: Лорна Штрбац
недеља, 27 јул 2014 20:46

Нестали магнетизам економске глобализације

Пише: Лорна Штрбац
недеља, 27 јул 2014 20:46

Нестали магнетизам економске глобализације

Пише: Лорна Штрбац
недеља, 27 јул 2014 20:46
